

Apostolische reis naar Madrid
ter gelegenheid van de 26e Wereldjongerendagen
18 - 21 augustus 2011

Homilie paus Benedictus XVI bij afsluitende mis tijdens Wereldjongerendagen Madrid

Zondag 21 augustus 2011

Luchtmachtbasis Cuatro Vientos, Madrid

Beste jongeren,

Met de viering van de Eucharistie komen wij aan bij het hoogtepunt van deze Wereldjongerendagen. Bij het zien hier van jullie, die overal vandaan zijn gekomen, wordt mijn hart van vreugde vervuld, denkend aan de bijzondere genegenheid waarmee Jezus naar jullie kijkt. Ja, de Heer heeft jullie lief en Hij noemt jullie zijn vrienden (vgl. Joh. 15, 15). Hij komt jullie tegemoet en wil je vergezellen op jullie weg om de deuren van het volle leven te openen en jullie deelgenoot te maken aan zijn innige relatie met de Vader. Wij van onze kant, ons bewust van de grootheid van zijn liefde, willen dit teken van zijn bijzondere liefde met alle edelmoedigheid beantwoorden met het

voornemen om de vreugde die wij hebben ontvangen ook met anderen te delen. Zeker, tegenwoordig zijn er velen die zich door de figuur van Christus voelen aangetrokken en Hem beter willen leren kennen. Zij bespeuren dat Hij het antwoord is op veel van hun persoonlijke zorgen. Maar wie is Hij werkelijk? Hoe is het mogelijk dat iemand die zoveel jaar geleden op aarde heeft geleefd, met mij vandaag nog iets van doen heeft?

In het Evangelie dat wij hebben gehoord (vgl. Mat. 16, 13-20) zien wij dat er twee manieren worden beschreven om Jezus te kennen. De eerste zou bestaan uit een uiterlijke kennis die wordt gekenmerkt door de gangbare mening. Op de vraag van Jezus: "Wie is, volgens de opvatting

van de mensen, de Mensenzoon?”, antwoorden de leerlingen: “Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia, weer anderen Jeremia of een van de profeten”. Dat wil zeggen, men beschouwt Christus als een andere religieuze persoonlijkheid naast degenen die men al kent. Vervolgens vraagt Jezus hun, zich persoonlijk tot de leerlingen richtend: “Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?”. Petrus antwoordt met wat de eerste geloofsbelijdenis is: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God”. Het geloof gaat verder dan eenvoudige empirische of historische feiten en het is in staat het mysterie van de persoon van Christus in zijn diepgang te bevatten.

Het geloof is echter niet de vrucht van menselijke inspanning, van zijn verstand, maar is een gave van God: “Zalig zijt gij Simon, zoon van Jona, want niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemel is”. Het vindt zijn oorsprong in het initiatief van God, die ons zijn binnenste openbaart en ons uitnodigt deel te nemen aan zijn goddelijk leven zelf. Het geloof geeft niet alleen enkele inlichtingen over de identiteit van Jezus, maar veronderstelt een persoonlijke relatie met Hem, een overgave van heel onze persoon, met verstand, wil en gevoelens, aan Gods zelfopenbaring. Zo zet de vraag “Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?” de leerlingen ertoe aan om een persoonlijke beslissing te nemen met betrekking tot Hem. Het geloof en het volgen van Christus hangen nauw met elkaar samen. En aangezien het geloof het volgen van de Meester veronderstelt, moet het sterker worden en groeien, dieper en rijper worden in de mate waarin de relatie met Jezus, de vertrouwdheid met Hem intenser en sterker wordt. Ook Petrus en de andere apostelen moesten verdergaan

op deze weg, totdat de ontmoeting met de verrezen Heer hun ogen opende voor een vol geloof.

Beste jongeren, ook vandaag richt Christus zich tot jullie met dezelfde vraag die Hij de apostelen stelde: “Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?” Antwoord Hem met edelmoedigheid en met durf, zoals dat past bij een jong hart als dat van jullie. Zeg Hem: Jezus, ik weet dat Gij de Zoon van God zijt, dat Gij uw leven voor mij hebt gegeven. Ik wil u trouw volgen en mij door uw woord laten leiden, Gij kent mij en hebt mij lief. Ik vertrouw op U en leg heel mijn leven in uw handen. Ik wil dat Gij de kracht zijt die mij ondersteunt, de vreugde die mij nooit verlaat.

In zijn antwoord op de belijdenis van Petrus spreekt Jezus over de Kerk: “Op mijn beurt zeg Ik u: Gij zijt Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen”. Wat betekent dit? Jezus bouwt de Kerk op de rots van het geloof van Petrus, die de godheid van Christus belijdt.

Ja, de Kerk is niet een eenvoudige menselijke instelling, zoals iedere andere, maar zij is nauw verbonden met God. Christus zelf verwijst naar haar als “zijn” Kerk. Het is niet mogelijk Christus van de Kerk te scheiden, zoals men het hoofd niet van het lichaam kan scheiden (vgl. 1 Kor. 12, 12). De Kerk leeft niet van zichzelf, maar van de Heer. Hij is in haar midden tegenwoordig en geeft haar leven, voedsel en kracht.

Beste jongeren, sta mij als opvolger van Petrus toe dat ik jullie uitnodig om dit geloof te versterken. Het is ons door de apostelen doorgegeven om Christus, de Zoon van God, in het middelpunt te plaatsen van jullie leven. Sta mij echter

ook toe dat ik jullie eraan herinner dat Christus volgen in het geloof betekent met Hem de weg te gaan in de gemeenschap van de Kerk. Men kan Christus niet in zijn eentje volgen. Wie zwicht voor de verleiding “op eigen gelegenheid” te gaan of het geloof te beleven overeenkomstig de individualistische mentaliteit die in de maatschappij overheerst, loopt het risico dat hij Jezus Christus nooit ontmoet of uiteindelijk een valse voorstelling van Hem volgt.

Geloof hebben betekent steunen op het geloof van je broeders en zusters en dat jouw geloof op dezelfde manier als steun dient voor dat van de ander. Ik vraag jullie, beste vrienden, om de Kerk lief te hebben, die jullie tot het geloof heeft verwekt, die jullie heeft geholpen om Christus beter te leren kennen, die jullie de schoonheid van zijn liefde heeft laten ontdekken. Voor een groei van jullie vriendschap met Christus is het wezenlijk dat jullie het belang inzien van een vreugdevolle deelname aan het leven van de parochie, de gemeenschap en de beweging, evenals van de Eucharistieviering op iedere zondag, het veelvuldig naderen tot het sacrament van boete en verzoening en het onderhouden van het gebed en het overwegen van het Woord van God.

Uit deze vriendschap met Christus zal ook de impuls voortkomen om van het geloof te getuigen in de meest verschillende omgevingen, ook daar waar afwijzing en onverschilligheid heersen. Het is niet mogelijk Christus te ontmoeten en Hem anderen niet te doen kennen. Houd Christus derhalve niet voor jezelf! Deel aan anderen de vreugde van jullie geloof mee. De wereld heeft behoefte aan het getuigenis van jullie geloof, zij heeft zeker

behoefte aan God. Ik denk dat jullie aanwezigheid hier, jongeren die uit de vijf continenten zijn gekomen, een schitterend bewijs is van de vruchtbaarheid van de opdracht van Christus aan de Kerk: “Ga uit over de hele wereld en verkondigt het evangelie aan heel de schepping” (Marc. 16, 15). Ook jullie komt de bijzondere taak toe om leerlingen en missionarissen van Christus in andere gebieden en landen te zijn, waar een menigte jongeren is die naar belangrijkere dingen zoeken en, wanneer zij in hun eigen hart de mogelijkheid van authentiekere waarden ontdekken, zich niet laten verleiden door de valse beloften van een levensstijl zonder God.

Beste jongeren, ik bid voor jullie met heel de genegenheid van mijn hart. Ik beveel jullie aan bij de Maagd Maria, opdat zij jullie altijd begeleidt met haar moederlijke voorspraak en jullie de trouw aan het Woord van God leert. Ik vraag jullie ook te bidden voor de paus, dat hij als opvolger van Petrus zijn broeders en zuster in het geloof kan blijven bevestigen. Mogen wij allen in de Kerk, herders en gelovigen, elke dag steeds meer tot Christus naderen om in heiligheid van leven te groeien en zo daadwerkelijk getuigenis af te leggen dat Jezus Christus waarlijk de Zoon van God is, de Heiland van alle mensen en de levende bron van hun hoop. Amen.

Benedictus XVI

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana / Secretariaat RK Kerk in Nederland

Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers